

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicoꝝ Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

LXXIV. Catalogus omnium Congregationum, & Ordinum sub Magni Patris
Augustini Regula militantium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

CAPVT SEPTVAGE-SIMVM QVARTVM.

Catalogus omnium Ordinum, & Congregationum sub magni Patris Augustini Regula militantium.

I.

Via fuerunt nonnulli, qui Catalogos Congregationum, & ordinum sub magni Patris Augustini regula militantium describentes, pro luce non veritatem, sed proprium ingenium, vel commoium habentes, multa illos errorum caligine obfusos in lucem eiderunt, tandem pro libri huius colophone, siue coronide prædictum Catalogum non è turbidis fontibus, vel ex frigidis cerebro haustum, sed ex veris, probatisq; autoribus & authenticis documentis collectum adnotabo: qui tamen duas in classes facilius doctrinæ gratia diuisus erit. in quarum priori canonicorum, seu clericorum: in posteriori vero cæterorum siue mendicantium, siue non mendicantium Ordines recensabo.

Inter ordines canonicorum siue clericorum B. Augustini Regulam profitentium primus est ordo, qui in Concilijs antiquis, necnon in literis Pontificijs, iure Canonico, Prouinciali Romano, libris taxarum Camere Apostolicæ, & in Praxi Cancellariæ Apostolicæ ordo S. Augustini simpliciter, & sine aliquo addito vocatur à Sanctissimis Apostolis institutus, & per B. Augustinum in Ecclesia Hyponensî reformatus, seu restitutus, & diuini regulis informatus. de quo libro 1. per totum. Hic ordo iuxta varias reformationes, quas progressibus temporum accepit, in multos canonicorum cœtus fuit diuisus, & compluribus congregationibus decoratus, quarum prima est:

Congregatio Lateranensis circa annum Domini 440. per Gelasium B. Augustini discipulum inchoata, postea per Alexandrum II. circa annum nostræ salutis 1060. reparata, demum per Eugenium IV. anno 1445. restituta ex canonicis S. Mariæ de Frisonaria Lucanæ diocesis anno 1400 reformatis, autoribus Venerabilibus, & pijs sacerdotibus Bartholomæo Romano ex familia Columenensium, Leone de Carrate S. Petri in celo aureo Papæ canonico professo, & monasterij Priore, & iuris Pontificij Doctore, necnon Thædo de Binafco eiusdem monasterij S. Petri canonico: non autem à Fratre Iacobo Bergomensi ex ordine Prædicatorum apostata, vt quidam autores parum religiosè, ac minus veridicè calumniantur. de cuius reformationis, & congregationis totius origine, & prokursu vide libro sequenti per totum.

Secunda S. Frigidiani Lucensis, quam idem S. Frigidianus canonicus Lateranensis, & Lucensis Episcopus anno 556. sub Pelagio I. fundauit, sub tempora Alexandri II. & deinceps valde propagata. vide hoc libro capite 45.

Tertia S. Rufi, non à B. Rufo siue Arnulpho Lugdunensi Archiepiscopo apud Valentiam in Delphinatu, sed à quatuor Cathedralibus ipsius regularibus Auenionensis Ecclesiæ canonicis primò in Ecclesia S. Rufi Auenionensium Apostoli, & primi Episcopi, & prope eandem ciuitatem Auenionensem, circa annum Domini 1000 inchoata; cuius tamen caput anno 1210. Valentiam fuit translatum. vide capite 57.

Quarto S. Laurentij de Plebe martyrum in Delphinatu, in Episcopatu tamen Taurinensi, cuius origine constat ante annum 1050. auctore Ven. Sacerdos Gerardus de oppido Vlujs postea Episcopus Sillaricnsis. vide capite 57.

Quinta S. Crucis Mortariensis, fundata Ven. Sacerdos Adamus ex Castro Mortarij sub Gregorio VII. circa annum 1080. quam idem Gregorius, & illius successores Vrbanus II. multis attributis privilegijs decorauit. vide capite 46.

Sexta S. Mariæ in Portu Adriatico apud Rauennam, eodem tempore exorta, & à Ven. Petro de Honesis Ciuic Rauennatensî Portuensî Canonij Priore sanctissimus legibus munita, quæ deinde Paschalis II. sua autoritate probauit. vide capite 87.

Septima S. Nicolai de Arosia prouincie Atrabatenfis in Gallobelgia, cuius initium refertur ad annum 1097. auctore Conone postea S. R. E. Cardinali cum socio Helderaro. vide cap. 46.

Octaua Marbacensis in Marbach oppido Alsatiæ fundata anno 1094. vt supra capite. 39. & 66. vel anno 1090. vt Münsterus pag. 439. editio- nis Basilicæ. de qua vide quæ supra loca citata diximus.

Nona S. Sepulchri Ierosolymitana post recuperatam Ierosolymam sub pijs sumis, & vete Christianis Principibus Godofrido, & Balduino circa annum 1100. restituta, & dilatata. vide cap. 66.

10. S. Crucis Colimbricnsis, quam anno 1131. fundauerunt tres religiosissimi Colimbricnsis Ecclesiæ tunc regularis canonici Tello, Archidiaconus, Michael Prior, & Ioannes Magister Scholarum, cum Theotonio, & alijs sanctis viris. vide capite 78. cum sequenti.

11. S. Mariæ ad Rhenum tempore Bononiam in Emilia, quam per idem tempus nonnulli canonici regulares seclè in eo loco colligentes, & vitam in melius reformantes exeruerunt. Desijt anno Domini 1430. sub Francisco Chislerio Priore, in quo penitus fuit extincta. vide capite 48.

12. S. Victoris Parisiensis, quæ habuit initium ante annum 1120. & summis viris sanctitate, & doctrina conspicuus floruit. vide capite 76.

13. S. Iacobi de Cella Volana in diocesi Coma-

simi, fundatio monasterij annum 1000. ante-

14. S. Mariæ de Crescentiaco prope Medio-

15. S. Martini in oppido Nussis Diocesis Co-

16. S. Martini prope Mantuam per Ven. Sacer-

17. S. Martini in oppido Mantuae alius de Formigola

18. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

19. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

20. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

21. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

22. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

23. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

24. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

25. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

26. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

27. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

28. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

29. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

30. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

31. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

32. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

33. S. Martini in oppido Mantuae Serenissimo

10. Lucensis, quoniam idem S. Lateranensis, & Lateranensis Pelagii I. fundavit sub deinceps valde prope-
te 45.

11. B. Rufio sine Arulpho apud Valentiam in or Cathedralibus iij. regis Ecclesie canonice Auenionensium Apo-
& prope eandem cura-
a annum Domini 1000
apud anno 1210. Valde
de capite 57.

12. de Plebe martyrum in
tamen Taurinensi
ante annum 1099. natus
de oppido Vicij, petha
vide capite 17.

13. etaricensis, fundavit Ven.
Castro Montary, sub Gre-
1080. quoniam idem Gre-
Vrbani II. multo
i. vide capite 46.

14. ortu Adriatico apud Ra-
exorta, & a Ven. Petro
mnatenis Porraensis Cas-
legibus munita, qui
auctoritate probatur, vide

15. de Aroasia provincie Ar-
gona, cuius initium refra-
tore Conone postea S. B.
Heldemaro, vide cap. 61.

16. is in Marbach oppido A-
14. vt supra capite 19. & 66.

17. inluster pag. 439. citato-
le que supra locutus

18. Ierosolymitana post rano-
sub piffimis, & vere Chris-
bedrido, & Bobbino cum
& dilatata, vide cap. 66.

19. mbriensis, quoniam anno
es religiosissimi Columbi-
gularis canonici Tello-
el Prior, & Ioannes Magi-
Theotonio, & alij discipuli
sequenti.

20. nium prope Bononiam in
tem tempus nonnulli cano-
lo loco colligentes, & cano-
es crexerunt. Desiit ante
anico Ghilberto Praepositi
acta, vide capite 48.

21. isensis, que habuit initium
annis viuis sanctiss, &
oruit, vide capite 66.

22. a Volaniam dicitur Coma-
diti

23. Tertijs fundatio monasterij annum 1000. ante-
cedit, sed nonnulli post annum 1200. cepit habe-
re alia monasteria sibi vnita. vide capite 54.

24. S. Marie de Crescentiaco prope Medio-
lanum, cuius primordia annum 1140. preceffe-
rent. vide capite 49.

25. Valls Viridis nuncupata, de cuius prima o-
rgine non constat, nisi quod ante annum 1200.
erat instituta. vide capite 65.

26. Nussensis in oppido Nussiz Diocesis Co-
lontensis ab illius Ecclesie canonicis sub Philip-
po 44. Episcopo fundata. vide capite 67.

27. S. Marci prope Mantuam per Ven. Sacer-
dotem Albertum Spinolam alias de Formigosa
anno 1198. instituta. Desiit penitus ante annos
circiter 25. existente Duce Mantuz Serenissimo
Vincentio Gonzaga, quo curante, monasterium
S. Marci monachis Camaldulensibus est datum.
vide capite 70.

28. Wineslemensis in Belgio, cuius autor fuit
Magister Gerardus sub anno 1386. que magnos
progressus facit, & fecit vide capite 63.

29. S. Saluatoris de Bononia vulgo Scopeti-
norum appellata, que Ven. & Beato viro fratri
Stephano Eremita Augustinensi ex monasterio
S. Saluatoris Iliciani apud Senas profecto sua
primordia referit, vide capite 52. & seq.

30. S. Spiritus Venetiarum. habuit initium
anno 1424. non a quodam fratre Gabriele Spo-
letano ordinis Eremitarum, vt quidam falsò au-
tunt, qui ppe qui fratres Eremitas instituit, non
canonicos regulares, sed a quatuor religiosis ele-
ctis, & patris Veneti, qui cum hortante fra-
tre Gabriele Spoletano habitum Eremitarum
mutassent, anno 1424. mandante Martino Papa
V. eandem habitum dimittentes, & canonicorū
regularium assumentes, in monasterio S. Spiri-
tus antiquum institutum canonicorum regula-
rium, quod ibi antea vigerat, restituerunt. vide
capite 54.

31. Omnium Sanctorum Olomutiensis ante
Alexandrum VI. erecta, cui idem Alexander ca-
nonicorum regularium Lateranensium titulum,
de privilegio concessit, vide capite 65.

32. S. Petri de monte Corbulo in Hetruria,
que initium habuit sub Iulio II. de qua vide c. 54.

33. Caltriantonis in Gallijs eodem tempo-
re instituta, cuius meminit Ioannes Trullus lib.
1. cap. 10. num. 6. ex Roberto Arboricensi. aliud
non videtur.

34. Scholasticum apud Bononiam, que ante
annum 1200. erat instituta, ex Iacobo de Vitria-
con, sed aliud non reperi. vide capite 54.

35. Inter supra dictas congregationes, que ad
ordinem S. Augustini simpliciter nuncupa-
tum attinent, est secundus ordo canonicorū
regularium sub regula D. Augustini, qui dicitur
Præmonstratensis à S. Norberto Lotharingo in
loco Præmonstrato anno 1120. institutus, vide c. 69.

Tertius ordo Gilbertinorum, cuius autor fuit
Gilbertus de Sempingam oppido Angliæ anno
1148. vide capite 69.

Quartus ordo canonicorum S. Iacobi de Spa-
ta, quem serunt à Ramiro Legionensium Rege
primus institutum, verum illi nonnulli sub Ale-
xandro III. nomen, & regulam canonicorum regu-
larium D. Augustini, vel post illum obtinue-
runt, vt ex eiusdem Pontificis constitutione quinta
liquet, vide capite 69.

Quintus ordo S. Marie de Metri, siue de pen-
nitentia martyrum, cuius Professores vocantur
canonici regulares ordinis S. Augustini, ex Marti-
tino Baronio in vita B. Ihsaiæ Craconiensis pag.
7. & 11. & in vita B. Stanislai pag. 10. hic ordo nunc
floret in regno Poloniæ.

Sextus ordo S. Spiritus in Saxia, cuius clerici
regulares sub B. Augustini regula degentes in
nonnullis literis Apostolicis vocantur.

Septimus ordo Cruciferorum apud Huyum
Flandriæ oppidum diocesis Leodiensis anno
1248. institutus, cuius professores in quibusdam
literis Apostolicis nomine canonicorum regula-
rium appellantur, vide capite 69.

Octauus ordo S. Antonij Viennensis, cuius
professores anno 1297. à Bonifacio Octavo titulo
canonicorum, & regula B. Augustini fuerunt
donati, vide cap. 69.

Nonus ordo canonicorum regularium, antea
secularium in Alga per Antonium Corrarium, &
alios quosdam Patrios Venetos anno 1400. fun-
datus, vide cap. 69. & hi omnes dicuntur canoni-
ci regulares.

10. Ordo clericorum communiter viuientium,
secularium tamen, & sine votorum professione,
quem instituit Gerardus Magnus apud Dau-
entriam in Belgio circa annum 1276. de quo vide
que notantur in Chronico Windelensensi nu-
per edito libro 1.

11. Ordo clericorum regularium Theatino-
rum, cuius fundamenta posuit anno 1524. Reue-
rendissim. Pater D. Ioannes Carapha Episcopus
Theatinus, qui postea ad Summum Pontificatum
euectus Paulus IV. est appellatus.

12. Clericorum Boni Iesu in Ciuitate Rauennæ
per quosdam deuotos, & pios clericos, suadente
Seraphino Firmano ex nostra congregatione
Lateranensi verbi Dei præcone feruidissimo, an-
no 1526. institutus.

13. Clericorum regularium S. Majoli de So-
masca, qui suam originem debet Ven. viro Hiero-
nymo Emiliano ex ciuitate Venetiarum sub
anno 1531. qui à Paulo III. anno 1540. fuit con-
firmatus.

14. Clericorum regularium S. Pauli Decollati
vulgo Barnabitarum ab Ecclesia S. Barnabæ olim
canonicorum regularium in ciuitate Mediolani,
in qua idem ordo, suadente potissimum eodem
Seraphino Firmano, per tres piffimos seruos

Dei Iacobum Morigiam Mediolanensem, Franciscum Mariam de Zacharijs Cremonensem, & Bartholomæum de Ferrarijs primitus fuit institutus.

15. Clericorum Seruientium infirmis, quem Ven. Camillus de Lælijs ex oppido Bucianico inter Samnites anno 1581. primitus inchoauit, sub Gregorio XIII. postea Sixtus V. anno 1586. suo diplomate confirmauit.

16. Clericorum regularium Minorum nuncupatorum, qui sub eodem Sixto V. Romæ habuit initium in Ecclesia S. Agnetis in Agone à Clemente VIII. specialiter confirmatus. Et alij forsitan sunt ordines clericorum regularium sub B. Augustini regula militantium, quorum institutio ad meam notitiam non peruenit.

III. **A**lij verò ordines ad secundam classem spectantes, & sub eadem B. Augustini regula instituti sunt. Primus ordo S. Barnabæ, siue Apostolicorum, quem ferunt à S. Barnabæ Apostolo primitus institutum. Verum anno 1484. ab Innocentio Octauo, aut ab Alexandro Sexto anno 1496. B. Augustini regula primitus donatus.

Secundus ordo Cruciferorum, qui à S. Cleto Lini successore, vel à Cyrisco Episcopo tempore magni Constantini institutus dicitur, cæterum ab Alexandro III. vel Urbano III. sub B. Augustini regula, vt videtur, reformatus, & approbatus. de quo vide in Bullario Urbani III. constitut. 1. & Gregorij XIV. constitut. 13.

Tertius Gulielmitarum, quem ferunt à Gulielmo Duce Aquitanie circa annum Christi 1150. sub B. Augustini regula institutum. Verum, quæ de Gulielmo Aquitanie Duce dicti ordinis fundatore nonnulli comminiscuntur, rejicit Baronius tom. 12. sub anno 1136. post medium: Gulielmitas verò, quos Alexander IV. cum cæteris Eremitis in vnum ordinem collegit, qui que tandem ab vnione resilerunt, non sub B. Augustini, sed Benedicti regula ante dictam vnionem institutos, constat ex literis Innocentij IV. & aliorum, quas vide libro 1. capite 46.

Quartus ordo Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum sub Innocentio III. institutus, & ab illo sub anno 1198. confirmatus, vt ex illius constitutione prima apparet.

Quintus ordo Vallis scholarium apud Parisium per Gulielmum Scholarem Parisiensem, & tres illius socios anno 1200. sub B. Augustini regula inchoatus, & per Honorium III. anno 1218. probatus, referente Renato Choppino in Monastico lib. 1. titul. 1. num. 13. & Augustino Ticinensi in Dilucidario. par. 2. fol. 38. & hic ille est Gulielmus, per quem Iacobus Philippus Bergomensis, & alij nonnulli nominum æquiuocatione decepti, ferunt ordinem Eremitarum in Galijs fuisse restauratum, licet dictus ordo non spectet ad Eremitas Augustinenses.

Sextus ordo Prædicatorum per B. Dominici

canonicum regularem sub Innocentio III. anno Concilium generale fundatus, & per Honorium Tertium anno 1216. probatus, qui magna Ecclesiæ luminaria dies protulit, & profert.

Septimus ordo Eremitarum fratris Iohannis Boni circa annum 1200. inchoatus. Verum sine certo habitu, regula, & titulo, quæ omnia circa tempora Gregorij Noni ex concessione Sædæ Apostolicæ eidem supplicanti bus facta, obtinuerunt, vt patet authenticis documentis, quæ lib. 1. capite 47. possunt videri.

Octauus ordo Eremitarum de Brittonia in ecclesiâ Fanensi fundatus, seu institutus, qui idem omnino fuit cum ordine fratris Iohannis Boni, qui à loco institutionis de Brittonia, & ab autore ordo Iambonitarum est appellatus videlicet eodem capite 47. §. 7.

Nonus ordo Seruorum B. Mariæ anno 1217. inchoatus, sed ab Alexandro IV. sub B. Augustini regula probatus, referente Syluestro Marziale in Historia omnium Religionum libro 4.

10. Ordo Eremitarum Tuleijs, quos Innocentius IV. sine certo habitu, regula, & titulo per Tuleiam vagantes, omnes excepti Gulielmitarum vnum ordinem collegit, eoque regula S. Augustini donatos. Eremitas ordinis S. Augustini vocari præcepit, quibus vnum Protectorem Riccardum S. Angeli Diaconum Cardinalem deit. cõstat ex literis eiusdem Innocentij IV. lib. 1. capite 25. relatis. ex quibus literis habes, vnde fabulam rejicias eorum, qui fingunt, Eremitas à B. Augustino institutos, à tempore persequentes Wandalicæ vsq; ad generale vnionem factam, per Alexandrum IV. in partibus Fletruis fuisse conseruatos.

11. Ordo Eremitarum de Fabali, siue de monte Fabali, qui sub eadem tempora exortus, quæ ante Alexandrum IV. per Marchiam Anconitanam, & loca vicina sine certo habitu, & regula vagaretur, ab eodem Alexandro certis ordinibus Eremitarum fuit vnitus, & cum illis vnus ordo conflatus. vide libro 1. capite 48.

12. Ordo Eremitarum S. Augustini nuncupatus, per Alexandrum IV. ex varijs Eremitarum ordinibus vnitus. De hoc ordine videatur Tithemius in Historia Hirsaugica sub anno 1227.

13. Ordo S. Pauli primi Eremitæ à Ven. viro Eufebio Strigonicensi anno 1215. in Vngaria inchoatus, sed à Clemente V. anno 1306. sub regula D. Augustini per suum Legatum Apostolicum probatus.

14. Ordo B. Mariæ de Mercede, quem probauit & B. Augustini regula donauit Gregorius IX. anno 1230. vide constitutionem nonam eisdem Pontifici.

15. Ordo S. Brigidæ anno 1340. institutus, & anno 1367. ab Urbano V. confirmatus.

16. Ordo Iesuatorum, quem idem Urbanus eodem anno 1367. confirmauit.

17. Ordo Eremitarum S. Hieronymi an. 1373. per Gregorium XI. sub B. Augustini regula confirmatus. Sædæ in Hispanijs.

18. Ordo B. Ambrosij ad Nemus prope Mediolanum, quem idem Gregorius XI. eodem anno 1373. confirmauit, vt habes ex illius constitutione vocata in ordine. Ex qua habes etiam, vnde aliorum errorum conuincas, qui dicunt beatum Augustinum in eodem monasterio vitam eremiticam egisse. Etsi que illud met, cuius ipse Augustinus. Confessionium meminit, vocans monasterium piecum bonis Fratribus.

19. Ordo Eremitarum S. Hieronymi per B. Augustinum de Pisu circa annum 1367. fundatus. Sed non sine obligatione votorum, cuius professores sub anno 1568. ad vota emittenda obligati.

20. Ordo alius Eremitarum S. Hieronymi de Pisu per Gregorium XII. sub regula D. Augustini probatus, vt habes inter illius bullas constitutiones.

21. Ordo alius S. Pauli primi Eremitæ in Occidentali rubeo institutus anno 1186. vt ferunt sub anno 1162. sub B. Augustini regula constitutus.

22. Ordo Seruientium infirmis per religiosum Iohannem Dei Lustitium anno 1572. institutus. Et alij forte sunt Ordines in externis partibus sub eadem Augustini regula constituti.

Varia præterea nonnulli ordines militares sub eadem regula. Primus S. Mauritij, quæ Mauritiana corporibus Magni Basilij inchoatam dicitur, & fuit assertio Pios IV. & V. testes adhiberi, quorum ipse literas non vidi.

Secundus S. Iacobi de Spata, qui vnus ordo in suis classibus, alteram Clericorum, alteram Mil-

Finis Libri Secundi

ab Innocentio III. anno
1213. & per Honorium
tertium, qui magna Ecclē-
się, & profert.

Ordo fratris Iohannis
inchoatus. Verum
titulo, que omnia
ni ex concessione Soda-
ritantibus facta, obno-
tis documentis, que lib-
ri.

Ordo de Britannijs in
S. Iohannis institutus, qui
de fratre Iohanne
Britannijs, & ab eodem
appellatus. vide libro 1.

Ordo S. Mariz anno 1177.
Ordo IV. sub B. Augustini
regerente Synodice Ma-
ra. Religioſum libro 4.

Ordo S. Pauli primi Eremitę in
Tulcia, quos Innocen-
tius, regula dēno per Tū-
ceptis Gulielmiz in
quos que regula S. Augusti-
dianus S. Augustini voca-
tum Proteſtorem Roca-
Cardinalem deſc. cō-
noentij IV. libro 1. ca-
litteris habes, vnde ſibi
ſingunt, Eremitę i. l.

Ordo S. Mariz anno 1177.
Ordo IV. sub B. Augustini
regerente Synodice Ma-
ra. Religioſum libro 4.

Ordo S. Pauli primi Eremitę in
Tulcia, quos Innocen-
tius, regula dēno per Tū-
ceptis Gulielmiz in
quos que regula S. Augusti-
dianus S. Augustini voca-
tum Proteſtorem Roca-
Cardinalem deſc. cō-
noentij IV. libro 1. ca-
litteris habes, vnde ſibi
ſingunt, Eremitę i. l.

Ordo S. Mariz anno 1177.
Ordo IV. sub B. Augustini
regerente Synodice Ma-
ra. Religioſum libro 4.

Ordo S. Pauli primi Eremitę in
Tulcia, quos Innocen-
tius, regula dēno per Tū-
ceptis Gulielmiz in
quos que regula S. Augusti-
dianus S. Augustini voca-
tum Proteſtorem Roca-
Cardinalem deſc. cō-
noentij IV. libro 1. ca-
litteris habes, vnde ſibi
ſingunt, Eremitę i. l.

Ordo S. Mariz anno 1177.
Ordo IV. sub B. Augustini
regerente Synodice Ma-
ra. Religioſum libro 4.

Ordo S. Pauli primi Eremitę in
Tulcia, quos Innocen-
tius, regula dēno per Tū-
ceptis Gulielmiz in
quos que regula S. Augusti-
dianus S. Augustini voca-
tum Proteſtorem Roca-
Cardinalem deſc. cō-
noentij IV. libro 1. ca-
litteris habes, vnde ſibi
ſingunt, Eremitę i. l.

Ordo S. Mariz anno 1177.
Ordo IV. sub B. Augustini
regerente Synodice Ma-
ra. Religioſum libro 4.

Ordo S. Pauli primi Eremitę in
Tulcia, quos Innocen-
tius, regula dēno per Tū-
ceptis Gulielmiz in
quos que regula S. Augusti-
dianus S. Augustini voca-
tum Proteſtorem Roca-
Cardinalem deſc. cō-
noentij IV. libro 1. ca-
litteris habes, vnde ſibi
ſingunt, Eremitę i. l.

Ordo S. Mariz anno 1177.
Ordo IV. sub B. Augustini
regerente Synodice Ma-
ra. Religioſum libro 4.

Ordo S. Pauli primi Eremitę in
Tulcia, quos Innocen-
tius, regula dēno per Tū-
ceptis Gulielmiz in
quos que regula S. Augusti-
dianus S. Augustini voca-
tum Proteſtorem Roca-
Cardinalem deſc. cō-
noentij IV. libro 1. ca-
litteris habes, vnde ſibi
ſingunt, Eremitę i. l.

Ordo S. Mariz anno 1177.
Ordo IV. sub B. Augustini
regerente Synodice Ma-
ra. Religioſum libro 4.

Ordo S. Pauli primi Eremitę in
Tulcia, quos Innocen-
tius, regula dēno per Tū-
ceptis Gulielmiz in
quos que regula S. Augusti-
dianus S. Augustini voca-
tum Proteſtorem Roca-
Cardinalem deſc. cō-
noentij IV. libro 1. ca-
litteris habes, vnde ſibi
ſingunt, Eremitę i. l.

17. Ordo Eremitarū S. Hieronymi an. 1373.
per Gregorium XI. sub B. Augustini regula con-
firmatus. florēt in Hispanijs.

18. Ordo B. Ambrosij ad Nemus prope Me-
diolanum, quem idem Gregorius XI. eodem
anno 1373. confirmavit, vt habes ex illius consti-
tutione nona in ordine. Ex qua habes etiam, vn-
de illorū errorem conuincas, qui dicunt beatum
Augustinum in eodem monasterio vitam eremi-
cā egisse. Eſſeque illudmet, cuius ipse Augu-
stinus lib. 8. Confessionum meminit, vocans mo-
nasterium plenum bonis Fratribus.

19. Ordo Eremitarum S. Hieronymi per B.
Petrum de Pisis circa annum 1367. fundatus. Sed
tamen sine obligatione votorum, cuius profes-
sionis fuit V. anno 1568. ad vota emittenda obli-
guit.

20. Ordo alius Eremitarum S. Hieronymi de
Fifatu per Gregorium XII. sub regula D. Augu-
stini probatus, vt habes inter illius bullas consti-
tutiones.

21. Ordo alius S. Pauli primi Eremitę in Of-
ſi Luſitanie rupe institutus anno 1186. vt ferunt
Sed anno 1462. sub B. Augustini regula consti-
tutus.

22. Ordo Seruientium infirmis per religioſū
virum Iohannem Dei Luſtanum anno 1572. in-
choatus. Et alij forte sunt Ordines in externis
provincijs sub eadem Augustini regula consti-
tuti.

¶ Vt præterea nonnulli ordines militares sub
eadem regula Primus S. Mauritij, quę Mau-
ritius temporibus Magni Basilij inchoatum
aſſertit, & ſuz aſſertionis Pios IV. & V. testes ad-
hibet, quorum ipſe litteras non vidi.

Secundus S. Iacobi de Spata, qui vnus ordo in
duas claſſes, alteram Clericorum, alteram Mil-

tum eſt diuiſus, de quo ſupra hoc eodem cap-
dictum fuit.

Tertius S. Iohannis Ierofolymitani Melitenſi-
um vocatus, quem Iacobus de Vitriaco in Hiſto-
ria Orientali c. 64. fatetur, Redemptionem Ie-
roſolymę per Gouſfredum præceſſiſſe poſt ipſā
recuperationem ab infidelibus ſub certo habi-
tu regulariter inſtitutus, ex eodem Iacobo de Vi-
triaco.

Quartus S. Lazari Ierofolymitani, quem ſub
regula B. Augustini inſtitutum fatetur Alexan-
der. VI. conſtit. 1.

Quintus S. Mariz de Mercede, qui etiam in
Clericis, & milites eſt diuiſus, à D. Petro Rege
Aragoniorum inſtitutus, & per Gregorium IX.
confirmatus, de quo in illius bullis conſtit. 9.

Sextus S. Sepulchri Ierofolymitani, qui Patri-
archa Ierofolymitano obedientiam præſtabat,
de quo Iacobus Villamotius, Iohannes Zwal-
ardus, Bartholomæus à Salignaco, & alij, poſt
captam ab infidelibus Ierofolymam fere extinctus.

Fertur habere nonnullos Prioratus in partibus
Gallarum. Videatur Franciſcus Menenius in
libro cuius eſt titulus, Delicia Equelſtrum. Alij
alios ordines militares addunt, vt Equitum Ieſu
Chriſti in Luſtania, Theutoniorum in Germa-
nia, S. Michaelis, & S. Spiritus in Gallijs, quos ta-
men ſub regula D. Augustini inſtitutos nullo do-
cumento authentico cognoui. Hunc Catalogū
ex probatis ſcripturis, & autoribus fide dignis
colectū, ſi cum alijs per Ludouicum de Angelis,
Cornelium Lancilloctum, & autorem quendam
anonimum poſt libellum B. Humberti de tribus
votis, & alios nonnullos recentiores editis con-
feras, habebis, vnde non ſolum paucos defectus
illorum ſuppleas, Sed plures etiam errores in il-
lis corrigas & emendes.

Finis Libri Secundi.

D
CONGR
ONE LA
NEM

P.
FRIGDIONA
NICOS RE

LIBER T
GABRIELE PE
VARIENSE EX CON
teranensi Abbate, ac

Cum Licentia

COLONIE AG
Excudebat Gerhar
ANNO M